

Publicerad 2014-04-23 07:56 av Nolltillhundra

Jag är rädd

Sorgen tynger mig
så att benen viker sig
som spagetti.

Jag landar
lelöst
i grusgången.

Skärvkantade stenar skalperar
mina bara
juniknän.

Det svider,
jag skriker
med stängd mun.
Visar inte
smärtan
för jag är rädd
att om jag uttrycker hur ont det gör
kommer jag få ännu ondare
av att någon ser
(ner
på)
mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nolltillhundra med Poeter.se id #47135 innehar upphovsrätten